

Költészet Napja, 2019

Horváth Ferenc versei

2019. április 11.

Éljen a költészet! Éljenek a poézis rajongói! Éljenek az igaz emberi érzések és gondolatok! Szeretettel köszöntöm digitális levelem címzettjeit néhány aktuális versemmel a magyar költészet napján.

H. F. Edu Képzelmész

2019. április 11.

Kedves Ferikém! Szeretném, ha költészet napi küldeményed másokhoz is szólna! Szólhatna. Hiszen – veszem észre magam – Noé módján gyűjtöd hajódba érzések, hangulatok, viszonyulások és versformák sokféleségét. Igazi költőhöz (közköltőhöz!) méltón őrzöd a mentendőt s mented a menthetőt. Közéjük, gondolom, az olvasót is beszámíthatom. Summa summarum: az ő kedvükért is kérem a Levélfára küldeményedet. Gratulálva és baráti öleléssel: Suhai Pali

Ui.: Legújabb neved H. F. Edu Képzelmész? (Mert ebben az esetben így.)

2019. április 11.

Drága Palikám, megnéztem a postámat: örömmel veszem, ha a költészet napján neked küldött verseimet felhasználjátok a Napút Online felületén.

Barátsággal: Horváth Feri (Képzelmész)

Disztichonos akrosztichon

(A magyar költészet napjára)

Játszol a szóval amott is, költőnk, József Attila?
Ódivatún a tökélyt célzod-e, mint idelenn?
Zeng-e a hangod, zúg-e a versed, ahogy nem is oly rég?
Semmid birtokosa, megvan-e mindened ott?
Eltemeted lassacskán szíved mély keserűjét?
Férfias érdemedért díjaz igaz szeretőd?

Annyi a gond itt, jobb is mostan messzire néked,
Tengünk ál-igazak bábeli szózatain.
Tágas a végtelened, nincs korlát arra sehol sem,
Itt lenn szűk tereken senyved a lélek, a szív.
Légyen, Attilánk, békéd végre tiéd az örökben:
Adhass égi reményt, hogyha velünk szemezel.

06 00 1905 411

(Aszklepiadészi strófás sms József Attilának)

Csá, Költő, Atikám, József Attila! Ez
költészet napi vers; várj csak: episztolám
rögvest friss sms szárnyaival repül,
s űröd kék hidegében hull.

Vágynak mind elibéd jutni e verssorok,
mert itt lenn nemigen lesnek ilyenre már:
röppennek szanaszét kerge karakterek,
billentyűz a zavart világ.

Blogdopság-keresés korszaka a miénk,
hol regnál a kimért, szimpla komolykodás.
Játszhatnánk, ahogyan játszik a kisgyerek:
könnyebbülne talán a szív.

Játékból, Atikám, indul episztolám,
napszél-gyors sms szárnyaival repül,
s üröd mély hidegén végre reád köszön:
Költő, József Attila, csá!

Az én hajóm

(*Juhász Ferenc* stílusában, versmotívumai felhasználásával)

Ó, költő-szívekből épült hajó!
Vajda János: Mont Blanc kigyúlt jege.
Arany János: hűséges, tiszta szó.
Vörösmarty: a fény örülete.

Kosztolányi: a kozmosz mécsese.
Petőfi Sándor: csillagrobbanás.
Csokonai: roncsolt tüdők nesze.
Juhász Gyula: tébolyszív-dobbanás.

Radnóti: tarkón lőtt világtavasz.
Tóth Árpád: lila bársonyhegedű.
Babits Mihály: őz-arany köd-vigaszt.
Balassi: mén, üstökös-erejű.

József Attila: légy-kék téli éj.
Ady Endre: menny-hörgés, vérpiros.
Weöres Sándor: sztoikus szenvedély.
Világkunyhó-szívű: *Kassák Lajos*.

Poéta-szívekből épült hajóm
bordái innen és túl mindenben:
Selyemszál-Lét az Élet-folyamon
libeg, lebeg, lobog – rejtelmesen.

Bizony, egy kicsit érzékeny a költő...

Bizony, egy kicsit érzékeny a költő,
csaknem felszisszen már egy tördőféstől,
s megrezzen, hogyha a fejére zúdul
akár csak egyetlen célzott husáng.

A költő, mondhatjuk, csodabogár,
étvágyát veszi, ha gyomorba rúgják,
s szinte elnémul, ha kemény kezekkel
szorongatják gyöngécske nyakát.

S egyébként is furcsa szerzet a költő,
nyimnyám alak, már-már elpanaszolja,
hogy némiképp zavarja is időnként
a tarkójához illesztett revolver.

Horváth Ferenc